

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality. V této souvislosti má žalobkyně za to, že ačkoli se spor týká pouze oblastí kvalifikovaných jako „landes et parcours“, Komise přijala opravu založenou na všech oblastech v případech, které zahrnují takové oblasti, tedy včetně části těchto oblastí, které nejsou oblastmi kvalifikovanými jako „landes et parcours“, a v každém případě ponechala bez povšimnutí vyčíslení předané francouzskými orgány.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z argumentu, podle kterého Komise za účelem provedení finanční opravy ve výši 13 127 243,30 eur, pokud jde o programové období EZFRV 2014-2020 („RDR 3“), vycházela z údajů, o kterých rozhodla, že jsou v rozporu s čl. 6 odst. 1 a přílohou III výše uvedeného nařízení č. 73/2009.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky – Korsika“ pro roky podání žádosti 2013 a 2014, v napadeném rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise uplatňuje paušální opravu ve výši 100 % na departement Horní Korsika.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Planet v. Komise

(Věc T-29/18)

(2018/C 112/46)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Planet (Athény, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zamítavé rozhodnutí Komise, kterým konkludentně zamítla žádost žalobkyně o přístup k dokumentům týkajícím se zadávacího řízení ohledně projektu EuropeAid/1 37681/IH/SER/ROC/4 a
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Společnost Planet se touto žalobou domáhá zrušení konkludentního rozhodnutí Komise, kterým zamítla žádost společnosti Planet o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001 týkajícím se zadávacího řízení č. EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Společnost Planet tvrdí, že zamítavé konkludentní rozhodnutí Komise musí být zrušeno z důvodu, že neobsahuje odůvodnění, které je v unijním právu nezbytné podle článku 296 SFEU a představuje podstatnou formální náležitost unijních aktů.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2018 – Izuzquiiza a Semsrott v. Frontex

(Věc T-31/18)

(2018/C 112/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Luisa Izuzquiiza (Madrid, Španělsko) a Arne Semsrott (Berlín, Německo) (zástupci: S. Hilbrans a R. Callsen, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí agentury Frontex ze dne 10. listopadu 2017 (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), kterým byl žalobcům odepřen přístup k názvu, vlajce a typu všech plavidel, které agentura Frontex použila ve Středozemním moři v rámci společné operace Triton v období od 1. června 2017 do 30. srpna 2017;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci, včetně nákladů na případné vedlejší účastenství, a to i v případě zamítnutí žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ tím, že neprovedla individuální přezkum každého požadovaného dokumentu za účelem posouzení použitelnosti uvedené výjimky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, protože důvody uvedené na podporu použití výjimky jsou v rozhodné části po skutkové stránce nesprávné: pravidla použitá při operaci nemohou být sledována veřejně dostupnými prostředky.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, protože důvody uvedené na podporu použití výjimky nezohledňují okolnost, že žalobci požadovali informace pouze o plavidlech, která byla použita v minulosti.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, neboť žalovaná nevzala v úvahu – a neodpověděla na tento argument vznesený žalobci – že část požadovaných informací byla již zveřejněna na Twitteru, pokud jde o některá z plavidel použitých v rámci společné operace Triton v roce 2017, a že srovnatelné informace, pokud jde o pravidla použitá v rámci společné operace Triton v roce 2016, byly již zveřejněny.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila čl. 4 odst. 6 uvedeného nařízení, neboť i kdyby – ve skutečnosti neexistující – riziko, že by se zločinecké sítě snažily vyhnout ostraze hranic, bylo pravděpodobné, mohlo by to odůvodnit pouze odepření informací o názvu použitých plavidel, avšak nikoliv o typu a vlajce.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila čl. 4 odst. 6 uvedeného nařízení tím, že nezhodnotila poskytnutí částečného přístupu k požadovaným informacím, i když informace o některých plavidlech již byly zveřejněny.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 23. ledna 2018 – Pracsis a Conceptexpo Project v. Komise a EACEA

(Věc T-33/18)

(2018/C 112/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pracsis SPRL (Brusel, Belgie) a Conceptexpo Project (Wavre, Belgie) (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast